

הימין שהוא צד הזכר ונקרא זכר מפני שבעת לידתה גבר הזכר על הנקבה, **וְאִם נִקְבָּה תֵּלֵד, פְּלִילֵן בְּחֹד** ומה שאמר בהמשך הכתוב ואם נקבה תלד גם זה פירושו כך שיצאה ממנה הנפש כלולה מזכר ונקבה, **נִוְקְבָא וְדָכָר מְסֻטָּרָא שְׁמָאֵלָא** אלא שהזכר והנקבה כלולים שניהם בצד השמאל שהוא צד הנקבה ולכן נקרא הכל נקבה, **דְּשִׁלְטָא סֶטֶר שְׁמָאֵלָא עַל סֶטֶר יְמִינָא יְתִיר** הואיל וצד השמאל גבר על צד הימין יותר, **וְדִכּוּרָא אֶתְפְּפִיא בְּיְמִינָא דְלָא שְׁלֵטָא** והזכר נכנע עם צד הימין שאינו שולט, **וּבְדִין הַהוּא דְכָר דְנִפְיָק מִגּוֹ נִוְקְבָא מְסֻטָּרָא שְׁמָאֵלָא** ואז אותה הנשמה של הזכר היוצאת מנפש שעיקר שליטתה היה צד הנקבה שבצד השמאל, **כָּל אֲזַרְחֻי כְּנִוְקְבָא** כל דרכיו הם כנקבה [קנון] (ולא אקרי דכר), **אַבְל דְכָר דְנִפְיָק מִגּוֹ יְמִינָא הוּא שְׁלֵטָא** אבל הזכר שיוצא מצד הימין דהיינו כאשר הנפש היוצאת צד הימין שולט בה, **וְנִוְקְבָא דְנִפְקָא מִנִּיהּ אֶתְפְּפִיא** וצד הנקבה היוצאת מאותה נפש היא הנכנעת, **דְּהָא סֶטֶר שְׁמָאֵלָא לָא שְׁלֵטָא** שאז צד השמאל לא השולט והכל נכלל בצד הזכר, **וְעַל דָּא וַיִּלְדָּה זָכָר כְּתִיב** על זה כתוב וילדה זכר כי גם צד הנקבה נכלל בזכר ונקרא על שמו.

אור הרשב"י

ע"כ. ופירש המאירי "שבניו נקבות שהזכרים פחותים וחסירים ואשרי מי שבניו זכרים שנמצא בהם השלמות המכוון בהם".

[קנון] ועל זה אמרו בגמרא קידושין (פב:) אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות אשרי מי שבניו זכרים ואוי לו למי שבניו נקיבות

הלימוד היומי

לזכות כלל עמו ישראל

אמר וילדה זכר ולא אמר וילדה זכרים

וְכִמָּה אֶלֶף וְרִבְבֵן נַפְקֵי בְּזִמְנָא חֲדָא לְעֵלְמָא ואל תקשה א"כ

למה אמר וילדה זכר ולא אמר וילדה זכרים על שם שתי הנפשות היוצאות בה.

שהרי כמה אלפים ורבבות של נפשות ורוחות יוצאות מהמלכות בפעם אחת כי כפי מספר

רביעותיהן של ישראל באותו הלילה כך תוציא כמה נפשות ולמה כתוב רק וילדה זכר ולא

וילדה זכרים, ומוכח שגם לכמה נפשות יחד קרא הכתוב בשם זכר ולכן אע"פ שהם כלולים

מזכר ונקבה קרא להם זכר בלשון יחיד.

לאחר שלושים ושלושה ימים הנפש מתיישבת בוולד כראוי

וּמִן יוֹמָא דְאִפְקַת לוֹן, לָא אִקְרוּן נַפְשָׁן, עַד דְּאֵתִיּוּבָן

בְּגוּפָא ומיום שיוצאת הנפש מהמלכות לא נקראת עדין הנפש בלשון 'נפש'

שהוא מלשון שהיא נופשת ומקבלת השפע העליון. **וְכִמָּה הוּא** וכמה זמן עדין אינה

מקבלת מלמעלה ואינה נקראת נפש, **שְׁלֵשִׁים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים** כי בימים אלו

עדין לא התיישבה הנפש כראוי בולד והוא נקרא 'נפל' מבחינת נפשו וכיון שעדין אינו שלם

אין המלכות משפיעה בו עדין שפע העליון. **הֵינְנוּ דְכֶתִיב** וזהו שכתוב,

וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תשב בדמי טהרה והם שלושת ימים של המילה

ועוד שלושים יום נוספים שהנפש עדין לא התיישבה בו לגמרי **וְגו'.**

עם לידת הנפש הנשמה נטמאת שבעה ימים

וּטְמֵאָה שְׁבַעַת יָמִים אמנם עם לידת הנפש ממש נאמר וטמאה שבעת ימים

שאז אינה נראית הנשמה למלכות כלל, **דְּהָא כָּל שְׁבַעַת יָמִים**

לֹא עָאֲלִין רוּחִין לְגַבְהָ, לְאַתְקַשְׁרָא בָּהּ כי בכל אותם שבעת ימים

הראשונים אחר שיצאו הנפשות מהמלכות לא נכנסות הנפשות אצל המלכות כלל להתקשר

עימה מחמת טרדתן להדבק בגוף הולד, **וְכָל אֲלִין שְׁבַעַת יָמִים, רוּחָא**

אֲזִלָּא בְּגוּפָא, לְאַשְׁכְּחָא אֶתְרִיהּ וכל אותם שבעת הימים הרוח הולכת

בגוף למצוא מקום בגוף להתיישב בו. **וְכַדִּין כְּתִיב** ואז כתוב, (ויקרא כב) **וְהָיָה**

שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ ולא עם אימו כי הנפש תחת המלכות ואינה עולה

למעלה להיות עימה ולהתקשר בה לקבל ממנה שפע ומזון רוחני.

ביום השמיני חוזרים הרוח והגוף להראות לפני המלכות

וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה, אֶתְהַדְּרוּ רוּחָא וְגוּפָא לְאַתְחַזְּאָה

קָמִי מִטְרוּנִיתָא וביום השמיני הוא יום המילה ואז חוזרים הרוח

והגוף להראות לפני המלכות, **וְלְאַתְקַשְׁרָא בָּהּ וּבְדִכּוּרָא, בְּגוּפָא**

וּבְרוּחָא ולהתקשר בה ובזכר שהוא ז"א בגוף וברוח והיינו שהנפש עולה אל המלכות

ועל ידה המלכות מותרת בבעלה ועולה להתייחד עימו ונמצא הנפש מקבלת שפע רוחני

מז"א ונוק'. **וּשְׁלָשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשָׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמִי**

טְהַרְרָה, ומאז עד ל"ג יום עדין היא יושבת בדמי טהרה כי היא מותרת לבעלה אך לא

לקדשים היינו לא להמשיך שפע לולד מקודש העליון **לְאַתְיִישְׁבָּא רוּחָא**

בְּגוֹפָא כי באותם שלושים יום הרוח צריכה להתיישב בגוף בשלימות ובנתיים באותם ימים הוא נקרא נפל. **וְשִׁלְשֵׁת יָמִים מֵאֵי עֲבִידַת־יְהוָה** ושואל שלושת הימים הנוספים מה ענינם. **אַלֵּא שְׁלֹשֶׁת יָמִים דְּמִילָה, דְּרַבֵּיא כְּאִיב** אלא הם שלשה ימים של אחר המילה שהתינוק עדין סובל כאב המילה, **וְרוּחָא לָא שְׂרִיא מְדוּרִיהּ בְּגוֹפָא כְּשֶׁאֵר יוֹמִין** והרוח לא שורה אז במקום משכנה כבשאר הימים ולכן אינם בכלל הל' יום שבהם מתיישבת הרוח בגוף, **וְעַל דָּא וְשִׁלְשֵׁים יוֹם וְשִׁלְשֵׁת יָמִים תֵּישַׁב בְּדְמֵי טְהָרָה** ולכן הם ל"ג יום שיושבת בדמי טהרה ומותרת לבעלה ז"א אך אינה יכולה להמשיך עדין שפע לולד מקודש העליון.

דמי טהרה רומז על דם המילה

בְּדְמֵי טְהָרָה בְּקַדְמֵיתָא, וְלִבְתָּר יָמֵי טְהָרָה. ושואל על לשון הכתוב ושלשים יום ושלשת ימים תשב 'בדמי' טהרה וכו' עד מלאת 'ימי' טהרה למה בתחילה קרא להם דמי טהרה וסיים בימי טהרה **בְּדְמֵי טְהָרָה, אֵלֵיךְ, דְּמֵי מִילָה,** אלא מה שאמר בתחילה דמי טהרה רומז על דם המילה **דְּמָא בְּתָר דְּמָא דְּאֵתֵי מְרַבֵּיא** והיינו דם האשה שבא מיד אחר דם המילה, **וְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא נְטִיר לְאִינוּן דְּמֵי כָּל אֵלֵיךְ יוֹמִין** כי הקב"ה שומר על אותם הדמים של המילה כל ימי חייו של האדם להיטיב עימו, **הֵדָא הוּא דְּכִתִּיב וְהוּא שְׁכָתוּב, תֵּישַׁב בְּדְמֵי טְהָרָה. טְהָרָה סָתָם וְלָא אֲדַכִּיר ה"א בְּתַרְאָה** ואמר טהרה סתם בלא מפיך ה' כלומר לא 'טהרה